

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. B.**, proti žalovanému: **JUDr. S. M.**, o preskúmanie rozhodnutí žalovaného č. Ex 504/2000-68, Ex 504/2000-69, Ex 504/2000-70, Ex 504/2000-71, Ex 504/2000-72 zo dňa 27. januára 2005, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 S 21/2006-45 zo dňa 14. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 S 21/2006-45 zo dňa 14. júna 2007 **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením č.k. 6 S 21/2006-45 zo dňa 14. júna 2007 zastavil konanie a žalobcovi priznal oslobodenie od súdneho poplatku. Dôvodom zastavenia konania podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku bola skutočnosť, že v napadnutých rozhodnutiach žalovaného nejde o rozhodnutia, ktoré podliehajú súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva (piata časť Občianskeho súdneho poriadku). Rozhodnutie a právne postupy exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov nie sú rozhodnutiami a postupmi orgánov štátnej správy a územnej samosprávy alebo iných subjektov vydávaných pri výkone verejnej správy. Exekučný poriadok je špeciálnou právnou normou upravujúcou postup exekútora pri vymáhaní pohľadávok a iných práv oprávnených subjektov, pričom postup a rozhodovacia činnosť exekútora podľa Exekučného poriadku podlieha prieskumnej činnosti všeobecného súdu, tak ako to vyplýva z ustanovení § 44, § 45, § 50 ods. 2 a ďalších ustanovení Exekučného poriadku. Krajský súd vyhovel žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov a na základe listinných dôkazov mu toto oslobodenie priznal.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol v ňom, že krajský súd porušil zákony Slovenskej republiky, čo sa dá chápať ako legalizovanie vydierania voči nemu súdnym exekútorom JUDr. M.. Slovenská republika nie je právnym štátnom a mala by byť vylúčená z Európskej únie.

Krajský súd uznesením sp. zn. 6 S 21/2006-51 zo dňa 21. augusta 2007 vyzval žalobcu na odstránenie väd odvolania s tým, aby spresnil, v čom považuje rozhodnutie alebo postup súdu prvého stupňa za nesprávny a čoho sa svojim odvolaním domáha. Žalobca bol poučený o následkoch neodstránenia väd odvolania, t.j. o odmietnutí odvolania (§ 218 ods. 1 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku). Žalobca uznesenie Krajského súdu v Košiciach prevzal dňa 14. septembra 2007.

Žalobca na toto uznesenie reagoval podaním zo dňa 21. septembra 2007, v ktorom uviedol, že v odvolaní veľmi jasne uviedol, čoho sa domáha. Domáha sa spravodlivého súdneho procesu, lebo nechce ututlať organizovaný zločin. Nevie, čo uznesením z 21. augusta 2007 krajský súd sleduje. Konanie proti žalovanému bolo zastavené nedôvodne. V mene spravodlivosti je povinnosťou súdu pokračovať v konaní. Žalovaný ho vydiera o niekoľko miliónov – zneužívanie postavenia exekútora v štádiu podozrenia. Podľa žalobcu, je tu podozrenie z nekalej činnosti rodiny M. a S.. Ing. Š. žalobcovi na dodatok k notárskej zápisnici napísal, že od neho už nežiada úroky vo výške 3 500 000 Sk, no aj napriek tomu žalovaný od neho túto sumu vymáha s cieľom obohatiť sa. Vyzval Krajský súd v Košiciach, aby vo veci začal konať v mene spravodlivosti, pretože je nezákonné a protiústavné, že napomáha nekalej činnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože odvolanie smerovalo proti uzneseniu (§ 214 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že odvolanie musí obsahovať tak všeobecné náležitosti (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku), ako aj osobitné náležitosti (§ 205 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku); rovnakým spôsobom žalobcu poučil aj krajský súd v uznesení na odstránenie väd odvolania. Všeobecnými náležitosťami sú:

- označenie súdu, ktorému je určené,
- kto ho robí,
- ktorej veci sa týka,
- čo sleduje a
- musí byť podpísané a datované.

Medzi osobitné náležitosti odvolania podľa ustanovenia § 250 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku patrí uvedenie týchto skutočností:

- proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje,
- v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda,
- v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a
- čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z odvolania žalobcu, ani z doplneného odvolania, nie je zrejmé, v akom rozsahu rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda, v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa domáha (návrh výroku odvolacieho súdu v rozhodnutí o odvolaní). Ide o zásadné náležitosti odvolania, ktoré určujú rozsah preskúmania napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom a sú zároveň vyjadrením dispozičného práva žalobcu (*dominus litis*) v spore. Úlohou súdu v odvolacom konaní nie je nad rámec odvolania vyhľadávať dôvody prieskumu ani suplovať návrhy účastníka na rozhodnutie vo veci; tieto práva patria výlučne účastníkovi konania. Na margo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že žalobca bol v napadnutom uznesení krajského súdu poučený, že rozhodnutia exekútora vydané v zmysle ustanovení Exekútorského poriadku podliehajú jurisdikcii všeobecných súdov, nie však súdov v správnom súdnictve.

Na základe ustanovenia § 218 ods. 1 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a ods. 2 Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 S 21/2006-45 zo dňa 14. júna 2007 odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (*per analogiam*), keď žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 4. marca 2008

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Admovičová